

Postadres
Postbus 9208
3506 GE Utrecht

Bezoekadres
Hertogswetering 159
3543 AS Utrecht

T
E acop@fnv.nl

Aan:
Per aangetekende post en per mail.
Het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

Maandag 26 maart 2018

Briefnummer
18-063 ZB/ES/IVDJ

Bijlage(n)

Dossier
Normalisering

Betreft: Reactie van de Samenwerkende Centrales van Overheidspersoneel op de internetconsultatie in verband met de Aanpassing van wetten in verband met de invoering van de normalisering van de rechtspositie van ambtenaren (Aanpassingswet normalisering rechtspositie ambtenaren).

Inleiding

De Samenwerkende Centrales van Overheidspersoneel (SCO) hebben zich tijdens de totstandkoming van de initiatiefwetgeving in de Tweede Kamer en de Eerste Kamer hevig verzet tegen de normalisering van de ambtelijke rechtspositie. De SCO zijn van mening dat de wetgeving rond de normalisering problemen wil oplossen in de ambtelijke sector die feitelijk geen probleem zijn en dat de problemen die er wel zijn niet worden opgelost met normalisering.

Inmiddels is het democratisch proces doorlopen en de Wnra is bekrachtigd. De SCO hebben zich neergelegd bij het feit dat de ambtelijke rechtsposities genormaliseerd zullen worden en hebben vervolgens dan ook zelf constructief het overleg gezocht met de wetgever en de overheidswerkgevers om ervoor te zorgen dat de transitie van een publiekrechtelijke stelsel in het ambtenarenrecht naar een civielrechtelijk stelsel zo soepel en efficiënt mogelijk verloopt.

Het is echter duidelijk dat de normalisering een complex en ingewikkeld proces is waarbij veel instanties en mensen betrokken zijn. Deze fase van normalisering is bovendien onontgonnen gebied en vaak juridisch ingewikkelde materie.

Om het proces zo soepel en efficiënt mogelijk te laten verlopen en om ervoor te zorgen dat de transitie hetzelfde resultaat heeft voor ambtenaren uit verschillende overheidssectoren, hechten de SCO veel waarde aan bovensectoraal overleg met wetgever en overheidswerkgevers om afspraken te maken over de normalisering. Inmiddels is er een ROP-Transitiekamer ingericht die twee keer bij elkaar is gekomen. Helaas moeten de SCO constateren dat overheidswerkgevers slechts bereid zijn om in de ROP-Transitiekamer op expliciet verzoek van de bonden informatie te delen, maar niet bereid zijn om daar constructief afspraken te maken over de transitie. Dit bemoeilijkt het proces van normalisering.

De SCO hebben geconstateerd dat een belangrijk element van de Wnra is dat de positie van de vakbonden in de overheidssectoren wezenlijk verandert. In het huidige stelsel komen afspraken met de vakbonden tot stand op grond van het overeenstemmingsvereiste en het meerderheidsvereiste. Deze juridische positie waarborgt dat arbeidsvoorwaarden niet verslechteren. In tijden van economische crisis zal er wellicht niet altijd een verbetering tot stand komen van arbeidsvoorwaarden, maar een verslechtering is zonder instemming van de vakbonden uitgesloten.

In de dynamiek van het cao-recht heeft de vakbond een andere juridische positie. Afspraken komen nog steeds tot stand in overeenstemming met vakbonden. Maar werkgevers hebben in het cao-recht meer mogelijkheden om afspraken te maken die tot verslechtering van het arbeidsvoorwaardenniveau leiden, bijvoorbeeld doordat een cao afloopt en er geen nieuwe cao meer wordt afgesproken of door afspraken te maken met een kleine bond die nauwelijks ambtenaren vertegenwoordigt.

Voor wat betreft het lokaal overleg met de vakbonden constateren de SCO dat werkgevers redeneren dat dit komt te vervallen nu de grondslag voor overleg met de vakbonden in de Ambtenarenwet is geschrapt. De SCO maken zich grote zorgen over het gemak waarmee de wetgever en overheidswerkgevers het lokaal overleg willen schrappen. Het lokaal overleg blijft van belang om bijvoorbeeld te spreken over lokale arbeidsvoorwaardenregelingen en over reorganisaties. Bovendien zijn overheidswerkgevers meer dan andere werkgevers afhankelijk van politieke overwegingen en de SCO pleiten er dan ook voor om het lokaal overleg in de wet een grondslag te geven.

De decennialange ervaring van vakbonden leert dat een directe consequentie van een verslechterde positie van vakbonden is dat dit druk legt op het arbeidsvoorwaardenniveau van werknemers. De SCO zijn van mening dat de normalisering zich op dit moment te veel beperkt tot een technisch-juridische omzetting van de ambtelijke rechtsposities en dat er te weinig aandacht is voor visie op arbeidsverhoudingen in de overheidssectoren na normalisering. Dit gaat bijvoorbeeld over hoe arbeidsvoorwaardenruimte tot stand komt na normalisering, over de reikwijdte van het primaat van de politiek na normalisering en over de totstandkoming van een grotere afstand tussen wetgever en overheidswerkgevers zoals uitdrukkelijk één van de uitgangspunten is van normalisering volgens de initiatiefnemers van de Wnra.

De SCO zullen zich blijven inspannen om ervoor zorg te dragen dat de normalisering - ook op langere termijn - niet ten nadele van de ambtenaren zal verlopen. Echter de SCO maken zich eveneens zorgen over het verloop van dit proces en de houding van wetgever en overheidswerkgevers naar de vakbonden.

Commentaar van de SCO naar aanleiding van de Aanpassingswetgeving en de Memorie van Toelichting

Overleg met de vakbonden

De initiatiefnemers hebben ervoor gekozen om artikel 125, eerste lid M van de Ambtenarenwet te laten vervallen. Dit geeft aanleiding voor werkgevers om te stellen dat er geen overleg meer met de vakbonden hoeft plaats te vinden op lokaal niveau. Dit is echter onjuist nu de overlegafspraken op dit moment in de ambtelijke rechtsposities eveneens zijn gewaarborgd.

De wetgever heeft ervoor gekozen om in de onderwijswetten (wet PO, wet VO, WHW, Wet op de expertisecentra, Wet educatie en beroepsonderwijs) het overleg met de vakbonden over de rechtspositie van personeel wettelijk te verankeren.

De SCO pleiten ervoor om daarin als wetgever één lijn te trekken en om ook voor de overheidssectoren het overleg met vakbonden wettelijk te verankeren in de Ambtenarenwet en in deze wet een artikel op te nemen waarin wordt bepaald dat door de overheidswerkgever overleg wordt gevoerd met vakbonden over rechtspositieregelingen en andere aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van het personeel, op een met deze schriftelijk overeengekomen wijze.

Vervallen van de Awb bezwaar en beroepsprocedure

Door de inwerkingtreding van de Wnra komt de bezwaar- en beroepsmogelijkheid op grond van de Algemene wet bestuursrecht te vervallen. Onder het ambtenarenrecht moeten ambtenaren een bezwaarschrift indienen als zij het niet eens zijn met een besluit omdat anders het besluit vast komt te staan en de rechter er in een latere procedure geen acht meer op zal slaan. Om deze reden erkennen de SCO het voordeel dat de plicht om een bezwaarschrift in te dienen is komen te vervallen. De bezwaarschriftprocedure is echter op dit moment ook een zeef vóór de rechter. De SCO willen daarom wel pleiten voor de mogelijkheid van een laagdrempelige procedure voordat partijen voor de rechter komen te staan. Een voorprocedure heeft als voordeel dat de arbeidsrelatie minder onder druk komt te staan dan wanneer partijen voor de rechter hun zaak moeten bepleiten.

Een dergelijke voorprocedure moet wettelijk worden geregeld of bij cao worden afgesproken. De SCO verzoeken om in aanpassingswetgeving een grondslag te bieden om een dergelijke procedure af te spreken tussen overheidswerkgevers en vakbonden.

Privaatrechtelijke ZBO's (artikel 2 Wnra, sub h en i)

Medewerkers van privaatrechtelijk ingestelde Zelfstandige bestuursorganen (ZBO's) worden ambtenaar. Dat vloeit voort uit de begrippen overheidswerkgever en openbaar gezag. Deze keuze is bewust gemaakt door de initiatiefnemers. Echter de keerzijde van deze keuze is dat dit zal kunnen leiden tot onduidelijkheden en rechtsonzekerheid voor zowel werkgevers als werknemers, zowel op rijksniveau maar vooral ook op gemeentelijk niveau bij allerlei stichtingen en andere organisaties. Het criterium overheidswerkgever is een open criterium met een inhoudelijke toets. Dat betekent dat van het een op het andere jaar wijzigingen kunnen optreden. Uiteindelijk zal de rechter over deze inhoudelijke toets moeten beslissen. De SCO zijn van mening dat rechtsonzekerheid niet in het belang is van deze werkgevers en hun werknemers en verzoekt -

in overleg met de vakbonden - om aanscherping van de definitie van overheidswerkgevers voor deze categorie.

De begrippen "overheidswerkgever" en "ambtenaar" en grensoverschrijdende arbeid

De wetgever heeft de (principiële) keuze gemaakt om de begrippen "overheidswerkgever" en "ambtenaar" te wijzigen. Dat brengt met zich mee dat na inwerkingtreding van de Wnra ambtenaren werkzaam in het openbaar onderwijs de ambtelijke status verliezen en medewerkers van ZBO's ambtenaar worden.

De SCO constateren dat er in de Memorie van Toelichting geen aandacht is voor de gevolgen van deze keuze met betrekking tot grensoverschrijdende arbeid. De SCO wijzen in dit verband in de eerste plaats op de Verordening (EG) Nr. 883/2004 waarin algemene aanwijsregels staan voor de toepasselijke wetgeving. Het uitgangspunt is dat iemand slechts aan één toepasselijke wetgeving onderworpen is. Voor ambtenaren regelt artikel 11, derde lid, sub b dat op ambtenaren en met hen gelijkgestelden van toepassing is de wetgeving van de lidstaat waaraan de dienst waarbij zij werkzaam zijn toebehoort. Voor iemand die in de ene lidstaat werkzaam is als werknemer en in de andere lidstaat werkzaam als ambtenaar, betekent dat dus dat hij of zij sociaal verzekerd is in de lidstaat waar hij of zij werkzaam is als ambtenaar. In de tweede plaats wijzen de SCO op het belastingverdrag tussen Nederland en België. Voor de vraag waar pensioen belast wordt, dient men te weten of het een ambtenaar of een werknemer betreft. De verandering in de begrippen "overheidswerkgever" en "ambtenaar" leidt ertoe dat er voor een groep werknemers én werkgevers een verandering optreedt. De SCO achten het de verantwoordelijkheid van de wetgever om hierop te wijzen. Het is immers – zowel voor werkgevers als werknemers – belangrijk dat de effecten op dit gebied duidelijk zijn. De SCO verzoeken de wetgever daarom om in de Memorie van Toelichting antwoord te geven op de vraag hoe het een (o.a. de aanwijsregels voor ambtenaren in de verordening) zich met het ander verhoudt (de wijziging van de begrippen overheidswerkgever en ambtenaar). De SCO verzoeken de wetgever om aan te geven in welk plan wordt voorzien in mogelijk (negatieve) consequenties voor deze categorie werknemers uitgaande van het principe dat normalisering een neutrale operatie betreft waaruit geen arbeidsvoorwaardelijke gevolgen voortvloeien.

Aanpassing van wetten, pagina 6, artikel 2.7 Kaderwet ZBO

Artikel 15 van de Kaderwet ZBO

Door de wetgever is in artikel 15 van de Kaderwet ZBO bepaald welke rechtspositie van toepassing is op ambtenaren die zijn aangesteld bij een ZBO met eigen rechtspersoonlijkheid. Na de inwerkingtreding van de Wnra worden deze ZBO's overheidswerkgever. In de aanpassingswetgeving is er echter door de wetgever voor gekozen om hier ook een beleidsarme omzetting toe te passen en nog steeds door middel van wetgeving te bepalen welke rechtspositie van toepassing is op de werknemers van deze ZBO's. De scheiding tussen wetgever en werkgever wordt hier dus niet teweeggebracht. De werkgever en daarmee de werknemer krijgen geen contractsvrijheid zoals het uitgangspunt is van de Wnra. Het in stand laten van artikel 15 van de Kaderwet ZBO is wellicht een beleidsarme keuze, maar wel in strijd met de uitgangspunten van de Wnra van contractsvrijheid tussen werkgever en werknemers en het realiseren van scheiding tussen wetgever en werkgever. Binnen het civiele recht en het cao-recht zijn voldoende middelen voor 'cao-volgers' om de rechtspositie van de Sector Rijk te volgen én tegelijkertijd wèl contractsvrijheid te verkrijgen. De SCO verzoeken dan ook om artikel 15 van de Kaderwet ZBO

zodanig aan te passen dat ZBO's met eigen rechtspersoonlijkheid in staat worden gesteld om eigen cao's af te sluiten.

Aanpassing van wetten, pagina 6, artikel 2.9 Provinciewet, B artikel 13, eerste lid, onder k.

Waarom is hier niet opgenomen: 'een ambtenaar, in dienst van die provincie' zoals het in alle wijzigingen is verwoord (ook bij het betreffende artikel in de Gemeentewet en Waterschapswet)?

**Aanpassing van wetten, pagina 8, Hoofdstuk VIII. Rechtspositie van het personeel, artikel 57
Wet algemene regels herindeling (Arhi)**

Het hoofdstuk over de rechtspositie van het personeel in de Wet Arhi wordt volledig opnieuw vastgesteld. In het huidige artikel 59 van de Wet Arhi is bepaald dat ambtenaren overgaan op dezelfde voet en in dezelfde rechtstoestand. Omdat overgang van onderneming niet van toepassing is en omdat artikel 44, eerste lid van deze regeling niets zegt over de rechten van de betrokken ambtenaren, zijn de SCO van mening dat een beleidsarme omzetting betekent dat artikel 57, eerste lid als volgt gaat luiden: 'Ambtenaren die in dienst zijn van een op te heffen gemeente gaan op de datum van herindeling *op dezelfde voet en met behoud van rechten* over in dienst van de gemeente waaraan het gebied van de op te heffen gemeente wordt toegevoegd, van de in de betrokken herindelingsregeling aan te wijzen gemeente".

Bovendien zijn de SCO van mening dat bij een beleidsarme omzetting de huidige bepaling over de opzegtermijn aan artikel 57 moet worden toegevoegd (tussen lid 3 en 4): 'Bij de ontslagverlening als bedoeld in het vorige lid wordt een opzegtermijn van ten minste drie maanden in acht genomen'. Zo wordt voorkomen dat de opzegtermijn in bepaalde gevallen in de nieuwe situatie korter is dan in de huidige situatie.

In artikel 79 van de Wet Arhi is thans de grondslag neergelegd voor het georganiseerd overleg. Er is geen enkele reden om bij een beleidsarme omzetting dit artikel geheel te schrappen. De SCO pleiten er dan ook voor dat in hoofdstuk VIII een artikel komt met de volgende tekst: "De besturen van de vóór de datum van herindeling bij een wijziging van de gemeentelijke indeling betrokken gemeenten dragen er in onderling overleg zorg voor dat de met het oog op de gewijzigde indeling met ingang van die datum te treffen voorzieningen tijdig worden voorbereid. Voorzieningen, de voorbereiding van de overgang van ambtenaren betreffende, zijn onderwerp van overleg met de vakbonden en centrales van verenigingen van ambtenaren en de ondernemingsraad van de betrokken gemeenten. Gedeputeerde staten bevorderen de totstandkoming van het in het eerste lid bedoelde onderling overleg tussen de gemeenten".

Aanpassing van wetten, pagina 17, artikel 12p

In het artikel wordt steeds gesproken over de 'ambtenaar'. Op grond van de (nieuwe) definitiebepaling in artikel 1 lid 1 sub a (zie de Aanpassingswet, p. 15) vallen daaronder zowel de militaire als de burgerlijke ambtenaren. Uit de toelichting op artikel 12p blijkt echter dat dit artikel alleen kan zien op de burgerlijke ambtenaar. De SCO verzoeken om in deze bepaling te spreken over 'burgerlijke ambtenaren'. Dat is ook in lijn met artikel 12o waarin specifiek wordt gesproken over 'burgerlijke ambtenaren'.

Memorie van Toelichting, pagina 1

Er staat: "Naast dit wetsvoorstel wordt worden een voorstel van rijkswet en wetten op grond van artikel 63 Grondwet in procedure gebracht". Om welke wetswijzigingen gaat dit? In welke procedure worden deze wetten gebracht? De SCO verzoeken om in de Memorie van Toelichting antwoorden op te nemen op deze vragen.

Gesteld wordt dat het uitgangspunt van de invoerings- en aanpassingswetgeving technisch van aard is. "Er worden slechts inhoudelijke wijzigingen aangebracht wanneer dat ten behoeve van een zorgvuldige implementatie en werkbaarheid in de uitvoering nodig is of om ongewenste en onbedoelde effecten te voorkomen". In de voorbereiding van de Wnra (zie parlementaire stukken waaronder Handelingen 1ste kamer 25 oktober 2016 en antwoorden van Plasterk op de reikwijdte van de Wnra) is gebleken dat de uitzonderingscategorieën in art. 3 Ambtenarenwet 2017 zijn ingegeven door politieke overwegingen en niet of nauwelijks door inhoudelijke argumenten en zonder de effecten en de werkbaarheid te overzien.

In deze "Aanpassing van wetten" constateren de SCO alleen al ten aanzien van het begrip ambtenaar, de reikwijdte en de gevolgen voor de wetgeving tot welke complexe juridische wijzigingen in wetgeving dit gaat leiden.

Memorie van Toelichting, pagina 3

Er staat: "Indien de betrokken geen loon ontvangt (...) is hij eveneens ambtenaar indien zijn functie in een tot stand te brengen algemene maatregel van bestuur is aangewezen. Om wie gaat dit bijvoorbeeld? De SCO verzoeken om in de Memorie van Toelichting nadere informatie op te nemen welke groep ambtenaren dit betreft en welke consequenties dit heeft in het kader van de normalisering.

Memorie van Toelichting, pagina 7

Er staat: "In de regeling omtrent ambtsmisdrijven in het wetboek van Strafrecht heeft het begrip "ambtenaar" een eigenstandige betekenis, die losstaat van de betekenis die de Ambtenarenwet aan het begrip heeft". Dit is op zich juist. Het is gebaseerd op strafrechtspraak. Het Wetboek van Strafrecht bevat echter geen algemene definitie van het begrip "ambtenaar". De vraag is dan ook welke betekenis moet worden toegekend aan het begrip "ambtenaar" in de Wet op de economische delicten? Bijvoorbeeld in artikel 17 wordt geregeld welke "ambtenaren" belast zijn met de opsporing van economische delicten. De wet definieert het begrip "ambtenaar" evenmin maar er is ook geen strafrechtspraak die aan het begrip "ambtenaar" nadere betekenis geeft. De SCO verzoeken om in de Memorie van Toelichting nader in te gaan op het begrip 'ambtenaar' in de Wet op de economische delicten.

Memorie van Toelichting, pagina 8

Er staat: "De overgang naar een privaatrechtelijke rechtspositie vergt redactionele aanpassingen aan de gewijzigde terminologie. Bestuursrechtelijke begrippen zoals 'bevoegd gezag, aanstellen, schorsen worden vervangen door *corresponderende* privaatrechtelijke begrippen. Welke bestuursrechtelijke begrippen worden nog meer vervangen? De SCO verzoeken om hier in de Memorie van Toelichting een limitatieve opsomming te geven van de begrippen die in het kader van deze aanpassingswetgeving worden vervangen.

Memorie van Toelichting, pagina 12, 4.3.1, toekenning bevoegdheden aan ambtenaren

Voor de toekenning van de publiekrechtelijke bevoegdheden als toezichthouder (!) in de zin van de Algemene wet bestuursrecht zal er een aanwijzingsbesluit moeten worden gegeven op grond waarvan de betreffende ambtenaar de bevoegdheden kan uitoefenen. Toezichthouders van de inspectiediensten en uitvoerende diensten worden aangewezen middels een specifiek aanwijzingsbesluit voor één bepaalde wet in formele zin. Een toezichthouder bij een inspectiedienst of uitvoerende overheidsdienst is in de regel voor een veelvoud aan wetten aangewezen. Het betreft de bestuursrechtelijke handhaving van de gehele wetgeving waarvoor een "vakminister" op zijn terrein verantwoordelijk is. De SCO verzoeken om aan te geven of de toezichthouder voor elke wet een specifiek aanwijzingsbesluit krijgt.

Memorie van Toelichting, pagina 19, gevolgen

In deze paragraaf worden de gevolgen beschreven van de Wnra. Het is bevreemdend om te constateren dat in een wet die zulke belangrijke gevolgen heeft voor de positie van ambtenaren/werknemers en vakbonden geen enkel woord wordt gewijd aan de gevolgen voor vakbonden.

De totstandkoming van ambtelijke rechtsposities en cao's behoort tot de kernprocessen van de vakbond. Een ambtelijke rechtspositie of een cao wordt niet eenzijdig bewerkstelligd door een werkgever zoals vaak wordt gesuggereerd, maar kan niet anders dan tot stand komen met vakbonden. De normalisering heeft zoals hierboven beschreven een grote impact op de positie van vakbonden en daarmee ook op de totstandkoming van cao's, de positie van werknemers en hun arbeidsvoorwaarden(niveau).

De transitie van de normalisering zelf vraagt grote inzet van de medewerkers van de vakbonden. Inzet die de vakbonden niet aan andere werkzaamheden kunnen besteden.

De wetgever heeft ervoor gekozen om in de begroting geen middelen ter beschikking te stellen voor de normalisering.

De SCO wensen hun standpunt te benadrukken dat de invoering van de wet niet mag leiden tot bezuinigingen of tot verslechtering van arbeidsvoorwaarden van overheidspersoneel.

Memorie van Toelichting, pagina 15-16: bevoegdheid tot het sluiten van cao's

De hoofdregel van de Kaderwet ZBO art. 15 is dat krachtens publiekrecht ingestelde organisaties met eigen rechtspersoonlijkheid de rechtspositie van de Sector Rijk volgen. Hierboven hebben de SCO reeds aangegeven dat deze keuze principieel onjuist is in het licht van de uitgangspunten van de Wnra. Mocht de wetgever echter besluiten om deze keuze in stand te laten, dan roept dit de vraag op of bij overgang naar het cao recht de werknemers van deze organisaties te maken krijgen met consequenties van het zijn van 'volger' namelijk dat zij geen gebruik kunnen maken van bepalingen van driekwart dwingend recht op grond van het Burgerlijk Wetboek.

Memorie van Toelichting, pagina 22, politieke ambtsdragers

De politieke ambtsdragers vallen buiten de Wnra en worden dus niet genormaliseerd. De arbeidsvoorwaarden van de politieke ambtsdragers volgen op onderdelen de arbeidsvoorwaarden van het personeel in de Sector Rijk. In de Memorie van Toelichting is de volgende zin opgenomen: "Voor de arbeidsvoorwaarden van politieke ambtsdragers geldt als

uitgangspunt dat zo veel als mogelijk aansluiting wordt gezocht bij de arbeidsvoorwaarden van werknemers, tenzij de bijzondere positie van politieke ambtsdragers een afwijking van de stelregel noodzakelijk maakt. Aansluiten bij ambtenaren daar waar het kan, toegesneden arbeidsvoorwaarden daar waar het moet". De SCO zijn van mening dat niet duidelijk is waar deze zinsnede op doelt en verzoeken daarom om verduidelijking van deze tekst in de Memorie van Toelichting.

Memorie van Toelichting, pagina 31 en 35: vervallen zorgplicht in artikel 5, tweede lid Ambtenarenwet 2017

De wetgever heeft de keuze gemaakt om artikel 5, tweede lid van de Ambtenarenwet 2017 te laten vervallen omdat dit reeds geregeld zou zijn in artikel 7:658c van het Burgerlijk Wetboek. Reden is de mogelijke onduidelijkheid over de reikwijdte en grondslag van beide bepalingen. Vanwege de politieke gevoeligheid bij allerlei functies in de publieke sectoren is een bepaling over de bescherming van ambtenaren bij het melden van misstanden juist op zijn plaats in de Ambtenarenwet. Bovendien wordt in de Ambtenarenwet expliciet de overheidswerkgever aangesproken. Dit is van belang om onderscheid te maken tussen de wetgever en de werkgever. Aangezien integriteit, het melden van misstanden en een benadelingsverbod voor werknemers van essentieel belang zijn voor de kwaliteit van de publieke dienstverlening, verzoeken de SCO dringend om artikel 5, tweede lid van de Ambtenarenwet te handhaven. De bepaling kan specifieke jurisprudentie opleveren voor de medewerker bij de overheid.

Memorie van Toelichting, pagina 35-36, voorziening voor ambtenaren die geen bezoldiging ontvangen

In de memorie wordt gesteld dat wanneer een ambtenaar geen aanspraak heeft op bezoldiging als bedoeld in het eerste lid van de Wnra deze aanstelling niet van rechtswege wordt omgezet naar een arbeidsovereenkomst. Zij krijgen een niet nader gespecificeerde overeenkomst die niet valt onder het begrip arbeidsovereenkomst. Welke gevolgen heeft dit voor de rechtspositie van deze ambtenaren? Wat wijzigt er door normalisering op het gebied van arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden? De SCO verzoeken om hierop nader in te gaan in de Memorie van Toelichting.

Memorie van Toelichting, pagina 40, artikel 82 Waterschapswet vervalt

Artikel 82 Waterschapswet komt te vervallen. Dit artikel luidt: "Het algemeen bestuur regelt de bezoldiging van de ambtenaren van het waterschap". Het artikel kan vervallen omdat arbeidsvoorwaarden voortaan in een cao geregeld zullen worden, aldus blz. 40 MvT. Dit is echter alleen voor de overgangssituatie bepaald in artikel 17, derde lid van de Wnra. Verder is een cao niet voorgeschreven en is het niet juist te veronderstellen dat er 'voortaan' altijd een cao zal zijn. Indien de wetgever geen overlegbepaling wenst op te nemen in de Ambtenarenwet, verzoeken de SCO om artikel 82 Waterschapswet te handhaven.

Overige opmerkingen

Wijziging Ontslagregeling

De SCO hebben signalen ontvangen dat er mogelijk nog wetswijzigingen worden bewerkstelligd in het kader van reorganisatieontslag c.q. ontslag om bedrijfseconomische redenen. De SCO beschouwen dit als een onderwerp waarover op grond van de ROP-regeling overleg moet plaatsvinden met de centrales van overheidspersoneel en verzoekt om overleg hierover.

Normalisering van de Brandweer/Veiligheidsregio's

In de Wnra is door de initiatiefnemers de keuze gemaakt dat de ambtelijke rechtspositie(s) van ambtenaren werkzaam in de Veiligheidsregio's worden genormaliseerd. Inmiddels horen wij geluiden dat de wetgever de intentie heeft om de Veiligheidsregio's (tijdelijk) uit te sluiten van normalisering. De SCO beschouwen dit als een onderwerp waarover op grond van de ROP-regeling overleg moet plaatsvinden met de centrales van overheidspersoneel en verzoeken dan ook om overleg hierover.

Reactie van onderwijsvakbonden op de internetconsultatie normalisering onderwijs

Als bijlage ontvangt u voor de volledigheid de reactie van de onderwijsvakbonden d.d. 12 maart 2018 op de internetconsultatie Voorstel van Wet tot wijziging van enige wetten in verband met de normalisering van de rechtspositie van ambtenaren in het onderwijs. Wij verwijzen hierbij integraal naar de inhoud van deze reactie.

Hoogachtend,

Namens de SCO,

Zakaria Boufangacha

Voorzitter van de Samenwerkende Centrales van Overheidspersoneel

